

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Матеріали

**54-ї науково-методичної конференції
викладачів і аспірантів**

**«ВИЩА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ
ВИКЛИКІВ»**

**22-23 лютого 2023 року
м. Полтава**

ЗМІСТ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ АГРОТЕХНОЛОГІЙ, СЕЛЕКЦІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ	8
Аграрна освіта в умовах воєнного стану <i>Маренич Микола, Баган Алла, Шакалій Світлана</i>	8
Алгоритми прийняття рішень в агрономічній практиці <i>Біленко Оксана, Гордєєва Олена, Вороніна Віра</i>	10
Використання цифрових технологій під час дистанційного навчання у закладах вищої освіти <i>Благодарь Катерина</i>	11
Глобалізація вищої освіти: виклики та можливості <i>Коваленко Нінель</i>	13
Застосування інноваційних методів у навчальному процесі <i>Писаренко Павло, Самойлік Марина, Диченко Оксана</i>	15
Застосування особистісно зорієнтованої технології у процесі підготовки майбутніх фахівців спеціальності геодезія та землеустрій <i>Онїко Валентина, Шевчук Сергій, Чувтило Вадим</i>	17
Значення оцінювання залишкових знань здобувачів вищої освіти спеціальності 201 Агрономія в умовах дистанційного навчання <i>Юрченко Світлана</i>	19
Інноваційні технології навчання в екологічній освіті <i>Писаренко Віктор, Піщаленко Марина</i>	21
Інтеграція викликів сьогодення у сфері охорони навколишнього середовища до системи вищої освіти <i>Тараненко Анна</i>	23
Науково-виробничий центр селекції та насінництва польових культур - головна складова освітнього процесу кафедри селекції, насінництва і генетики <i>Тищенко Володимир, Дубенець Микола</i>	24
Освітня гейміфікація як засіб підвищення ефективності навчання <i>Тристан Дар'я</i>	26
Особливості виховної роботи на кафедрі рослинництва у режимі on-line <i>Гангур Володимир, Антонець Марина, Антонець Олександр</i>	28
Особливості навчального процесу у ЗВО під час воєнного стану <i>Ляшенко Віктор, Бараболя Ольга, Короткова Ірина</i>	30
Особливості надання освітніх послуг в умовах воєнного стану <i>Шокало Наталія, Четверик Оксана</i>	32
Особливості організації навчального процесу у сучасних умовах під час викладання дисциплін на кафедрі рослинництва <i>Гангур Володимир, Філоненко Сергій</i>	34
Особливості формування соціальних навичок у здобувачів вищої освіти спеціальності 201 Агрономія упродовж навчання <i>Ласло Оксана, Оленір Роман, Тараненко Сергій</i>	36
Особливості формування готовності майбутніх фахівців галузі Аграрні науки та продовольство до фітосанітарного моніторингу <i>Нечипоренко Наталія, Онїко Валентина, Поспєлова Ганна</i>	38
Переваги та ризики освітньої глобалізації <i>Ромашко Таміла</i>	40
Перспективи та особливості навчання за дуальною формою здобуття вищої освіти <i>Рибальченко Анна, Криворучко Людмила</i>	43
Формування мотивації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів аграрних спеціальностей засобами історіографії <i>Поспєлов Сергій, Міщенко Олег, Калашнік Оксана</i>	45

можливість викладачам створювати ефективні сайти для онлайн-навчання[1].

Отже, застосування цифрових технологій в освіті дає змогу створити нові способи донесення знань, навчитись дистанційній взаємодії викладача та здобувачів освіти, а також підвищити якість та ефективність навчання у цілому[2].

Список використаних джерел:

1. Aizhan Mukhtarkizi Rezhabova, Ainur Nazimbekovna Zhorabekova Modern platforms for distance teaching // Academic Research in Educational Sciences. 2021. V. 2. №2. P. 372-375.
2. Soroka, V. Digital education in the international pedagogical discourse // Comparative Professional Pedagogy 2019. V. 9. № 4. P. 74-81. <https://doi.org/10.2478/rpp-2019-0040>
3. Yaroshenko T. Distance learning in higher education: current trends// Engineering and Educational Technologies. 2019. V. 7. № 4. P. 8-21. <http://surl.li/esquw>

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

Коваленко Нінель, к.с.-г.н., доцент

Сьогодні жодна країна не може забезпечити високий рівень свого розвитку та існування, свою політичну та економічну незалежність без налагодженої системи освіти. З цієї причини всі країни зацікавлені у побудові адекватних національних систем вищої освіти. В рамках загальної тенденції глобалізації та інтеграції у розвитку національних систем освіти простежується взаємодія двох процесів. З одного боку, держави враховують об'єктивні вимоги імперативного характеру до реформ освіти. З іншого боку, кожна країна виділяє власні тактичні напрями, пріоритети освітньої політики, які базуються на специфічних соціально-економічних, політичних, культурних умовах власного цивілізаційного розвитку.

З потенційним впливом глобалізації на вищу освіту пов'язані як нові можливості, так і виклики, що залежать від пріоритетів у політиці, ресурсів, рівня розвитку країни. Серед потенційних можливостей необхідно виділити наступні: розширення спектру освітніх послуг та більш широкий доступ до них, підтримка економіки знань, розробка сумісних ступенів, посилення співставлення кваліфікацій, підвищення ролі орієнтованих на ринкові умови підходів, економічні вигоди для провайдерів освітніх послуг, диверсифікація і створення нових умов для роботи академічних установ.

До потенційних викликів слід віднести: стурбованість з приводу якості освітніх послуг; нерівності в плані доступу, що призводить до створення паралельної системи; зростаюча проблема фізичного й віртуального відтоку кваліфікованих кадрів у більш розвинені країни; гомогенізація культури; ослаблення ролі держави у справі розробки цілей національної політики, збільшення орієнтованих на ринкові умови програм, а також занепад деяких суто наукових дисциплін. Для одних країн ці процеси можуть означати нові можливості, а для інших є викликом чи небезпекою.

Актуальність глобальних змін у вищій освіті пов'язана із суттєвою трансформацією підходів до навчання та переходом на різноманітні дистанційні

платформи спочатку через COVID-19, а згодом через збройну агресію Росії проти України. Пандемія коронавірусу стала одним із найбільших викликів для системи освіти, а російсько-українська війна поглибила його.

Майже у всіх вищих навчальних закладах змінилися форми викладання, аудиторне навчання замінено на дистанційне. Це виявило низку проблем, серед яких доступ до технічної інфраструктури, компетенції та методики дистанційного навчання, а також вимоги конкретних галузей навчання.

Глобальні тенденції та виклики 2020-2022 рр. поставили під сумнів доцільність застарілих традиційних форм навчання. Вже неможливо повернутися до традиційної моделі. Нині вищі навчальні заклади є простором для інновацій. Стрімко розвиваються та вдосконалюються віддалені формати роботи, здійснення бізнес-процесів. Впровадження нових освітніх платформ дозволяє розширити можливості індивідуалізації навчання, сприяє розвитку творчих здібностей студентів. Дистанційне та гібридне навчання дає можливість отримати освіту не виходячи з дому. Пріоритетною проблемою в умовах сучасних перетворень в українській освіті залишається мотивація навчальної діяльності студентів. Саме мотиви саморозвитку та досягнень змушують молодь оволодівати знаннями, уміннями та навичками, які у подальшому сформують фундамент професійної діяльності, займатися самоосвітою [1].

Просування навчальних програм на основі інформаційно-комунікаційних технологій спрямоване на формування професійних компетенцій не лише студентів, а й викладачів, на розвиток цифрових навичок роботи в освітньому цифровому середовищі, інтеграцію цифрових технологій у освітню практику.

Незалежно від форми реалізації навчання необхідним є збереження рівня якості освіти шляхом використання ефективних онлайн-курсів, міждисциплінарної інтеграції, як необхідної складової підготовки майбутнього фахівця [3]. Це дозволить залучити до навчання нових студентів, які раніше не могли відвідувати навчальний заклад через віддалене місцезнаходження чи суттєві транспортні витрати, переселенців, молодь з інших регіонів чи країн.

У період глобалізації саме освіта стає своєрідним центром, де сходяться переваги та протиріччя, саме освіта формує світ XXI ст. Помітною тенденцією сучасних світових процесів стали інтеграційні спілки держав та інших суб'єктів міжнародних відносин, що сприяють подоланню спільних проблем. На глобальному рівні сьогодні найбільш масштабним механізмом координації процесів взаємодії національних систем освіти є ООН. Вона здійснює цю координацію за допомогою такої структури як ЮНЕСКО. При ній функціонує низка міжнародних організацій, зокрема, Інститут планування освіти, регіональні центри освіти та ін. [2]. Міжнародні інститути дедалі активніше включаються в управління сучасними університетами через формування глобальних стандартів і рейтингів. Найбільш яскравою формою такого впливу є Болонський процес. До 2010 р. практично створено спільний європейський освітній простір, який виходить навіть за межі власне Європейського Союзу.

Отже, цілком очевидно, що перед вищою освітою, яка сама виступає як рушійна сила глобалізації суспільства і одночасно відчуває її наслідки, відкриваються нові перспективи і одночасно постають нові завдання і проблеми.

Список використаних джерел

1. Kovalenko, N. P., Bobrova, N. O., Hanchko, O. V., & Zachepyllo, S. V. (2020). Мотивація студентів як запорука успішного професійного розвитку. *Медична освіта*, (3), 43-48. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2020.3.11440>
2. Делакаров К.Х. Глобалізація та проблеми нелінійності цивілізаційного розвитку. М.: КМК, 2005. С. 16.
3. Міждисциплінарна інтеграція мікробіології, вірусології та імунології з попередніми і наступними навчальними дисциплінами / Боброва Н.О., Федорченко В.І., Ганчо О.В., Зачепило С.В., Коваленко Н.П., Лобань Г.А. Актуальні проблеми сучасної вищої медичної освіти в Україні 2019. С.20-21.

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Писаренко Павло, д.с.-г.н., професор,
Самойлік Марина, д.е.н., професор,
Диченко Оксана, к.с.-г.н., доцент

Застосування інноваційних методів викладання в першу чергу направлена на оптимізацію освіти, як такої і виховного аспекту, що в свою чергу покращує формування екологічного світогляду.

Дослідники питання інноваційних технологій зазначають, що технологія навчання являє собою сукупність принципів, закономірностей, форм, методів та прийомів навчального процесу, які впливають на формування особистості здобувачів вищої освіти, їх знань, умінь, навичок і розвиток світогляду.

Технологія навчання є педагогічною діяльністю, яка реалізує науково обґрунтований проект дидактичного процесу і володіє більш високим ступенем ефективності, ніж традиційні методики навчання, включає впорядковану кількість операцій і дій, які спрямовані на засвоєння знань, набуття професійних умінь і формування особистих якостей студентів, заданих метою навчання.

У теперішній час в Україні інформатизація є одним із пріоритетних напрямків реформування освіти. Метою якої є підготовка фахівців до повноцінного життя та діяльності в умовах інформаційного суспільства, комплексне перетворення педагогічного процесу, підвищення його якості та ефективності. Сучасна психолого-педагогічна наука та практика використовують термін «інноваційна діяльність», який означає оновлення технології навчання та перебудову особистісних установок викладача. Постійний розвиток технологій призводить до впровадження загального доступу до мережі Інтернет; застосування новітніх комп'ютерних технологій; використання програмного забезпечення з метою навчання та контролювання знань; урахування сучасних інформаційних технологій при формуванні методів викладання.

У теперішній час проблемами розробки та втілення інноваційних освітніх технологій навчання та викладання займалися значна кількість науковців та дослідників. Під інноваційними процесами в освіті розуміють процеси виникнення, розвитку і проникнення в широку практику педагогічних нововведень, оскільки інновація – це не лише створення і впровадження нововведень, а й такі зміни, які мають визначальний характер, супроводжуються змінами в різновидах діяльності, стилі мислення. Впровадження інновацій у